

1. – 2. októbra 2011

Nádherné babie leto na zrube Brezová a v Dobrolínskej jaskyni

Na Brezovej sme v tomto roku neboli. A chýbalo nám to. V auguste voľný termín nebol, ani v septembri. Nakoniec sme si nádherné babie leto vychutnávali plnými dúškami.

V piatok sme na Brezovú prišli len sami dvaja s Peťom. Sami sme tu neboli už deväť rokov, vždy len s nejakou partiou. Sedeli sme pri ohníku a pozorovali hviezdy. Dokonca sme videli dve aj padať. Zaspali sme ako dudky. V noci som sa budila na ticho. Neskutočné ticho, lebo bolo totálne bezvetrie. V tesnej blízkosti chaty večer húkali sovy, v noci už len v diaľke. Žiadne ručanie jeleňov nebolo. Ráno sme si privstali a boli pozorovať a fotiť východ slnka na kopci. Paráda!

Rihárovcov vystrojila na autobus v Partizánskom Ala a my sme ich prišli čakať k autobusu na Cérovú, polesie. O chvíľu sa hlásili Mosní z Myjavy, potom prišiel Emil. A bolo veselo aj keď Peťo išiel domov tvoriť. Vyhlásili sme súťaž v kreslení Brezovej. Keďže sme nemohli vyčkať Alu s Jurajom, išli sme bez nich do jaskyne. Jarko ju našiel na prvý šup. Nakoľko bol k nej vyšliapaný už poriadny chodník (odbočuje sa za štvrtou tabuľou so štátnym znakom). Prvýkrát bola v nej Katka Mosná aj Rihárovci. Zvládla som to po skalách aj ja s tou boľavou nohou. Netopiere sme nenašli, iba salamandru škvrnitú. Keď sme sa vrátili na chatu, na chvíľu sa zastavili Danko a Jozef Benkovci. Večer sme pri ohni dávali deťom hádanky o všetkom zo života lesných zvierat a keď sa úplne ochladilo, pri stoloch v chate sme hrali najskôr „elektrinu“ a potom „rýchlo – pomaly“. Deti už o deviatej zľahli a my o jedenástej. Všetkým nám akosi ubúdajú sily z toho naháňania sa a stresov v robote. Ráno, len čo som sa posadila a chytila mobil do ruky, že zavolám Peťu, v tom momente mi volal on. Bolo presne 7 hodín a dve minúty, čas keď tu vychádzalo slnko. Už som ho nestihla.

Jarko spal vonku pri ohni. Ani sa nám nechcelo veriť, keď nám rozprával, ako ho tu v noci „obťažovala“ liška. . Dokonca mu zahryzla do nohy, prehrýzla však len spacák. Jarko sa stal hrdinom dňa! Po výdatných raňajkách sme robili vernisáž, lebo večera, keď prišla Ala a Juraj, akosi na to neostal čas a už bola tma. Takže sme vyhlásil majstra farieb (Nikolas), majstra skratky (Katka) majsterku rozprávky (Nikola), majsterku detaliu (Natálka), majsterku pera (Katka), Danko nekreslil... A všetci dostali sladkú odmenu.

Na obed som uvarila „brezovský“ guláš. To je taký – zo všetkého, čo ostalo. V tomto prípade nás zachránilo vrece zemiakov, ktoré Peťo ráno kúpil v Bille a už pred ôsmou vyniesol na pleci na chatu. Namiesto mäsa som použila oravskú, dobre prerastenú slaninu a špekáčky... A nedeľný obed bol hotový už pred jedenástou, nakoľko bolo potom už tak horúco, že sme sa všetci opaľovali a sporák sme nechali vyhasnúť, lebo by bolo pri ňom na nevydržanie. Ozaj, Veľkouherčania opäť na Brezovej investovali . Do nového sporáku, do nových kotlov i riadu.

Musím pochváliť súrodencov Rihárovcov, ktorí na prvý krát pomáhali ako včeličky. Nosili vodu i drevo, šúpali zemiaky, a potom utierali riad. Domov s nimi išla Ala autobusom z Cérovej, hoci sme boli štyrmi autami. Sú veľmi malí a nikto z nás nemal sedačky do auta...

Táto Brezová ostane v pamäti ako nezabudnuteľné horúce babie leto na začiatku októbra!

Ala

